

[Stensballe.]

Forhold som de andre Præferenceaktier, og af den Grund har vi ikke ment, at vi vilde gaa imod Lovforslaget.

Paa mit Partis Vegne skal jeg altsaa anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Stein: Det var i sig selv noget usædvanligt, at Rigsdagen i 1933 lovordnede Burmeister & Wains Forhold, men det var ogsaa en usædvanlig Situation, men stod overfor. Det gjaldt jo om at sikre Selskabets Bestaaen, at bevare en Virksomhed, hvortil der ikke blot knyttede sig store Beskæftigelsesinteresser, men som tillige havde erhvervet sig en Prestige, der var og er et nationalt Aktiv. Rigsdagen medvirkede dengang til at tilvejebringe det fornødne Moratorium, saaledes at man kunde faa Undersøgelser i Gang og gennemført, men da Regeringen senere ikke vilde gaa med til at forlænge Moratoriet, reduceredes Rigsdagens Medvirken ved den endelige Lovordning til en blot og bar Formalitet. Der levedes os ganske simpelt ingen Tid til nogen selvstændig Indsats.

Den Ordning, som dengang blev truffet, har imidlertid bestaaet sin Prøve, for saa vidt som Burmeister & Wain paa dette Grundlag under en dygtig og fremsynet Ledelse, støttet af gunstige Konjunkturer, fra Aar til Aar har arbejdet sig støt frem, i Virkeligheden langt ud over, hvad Rekonstruktionsplanerne regnede med. Men samtidig har det vist sig, saaledes som det allerede gentagne Gange er sagt her, at den lovfæstede Ordning i visse Maader har været for stiv og usmidig. Paa Baggrund af, hvad der tidligere havde været handlet og maaske syndet inden for Selskabet, havde man brugt Nedskæringskniven meget skråt, naturligvis med det prisværdige Formaal, at man derigennem vilde skabe det sikrest mulige Grundlag for fremtidig Virksomhed. Der opstod imidlertid derved et Misforhold mellem Værdien og Kapitalen, et Misforhold, som i det lange Løb har virket uheldigt, idet Selskabets Skatter er blevet langt større, end hvis en Nedskrivning ikke havde fundet Sted. I Virkeligheden er det en Illustration til de uheldige Virkninger, dansk Skattepolitik i mange Maader har, og det er i det hele taget urimeligt, at man, hvor det

drejer sig om en Virksomhed, der er nedskaaret og skal arbejde sig frem igen, farer saa haardt frem skattemæssigt, som man faktisk gør. Der er ingen Ventil i den danske Skattelovgivning eller i dansk Skattepraksis, som tillader at gaa lempeligt frem under Forhold, som netop dette Selskab har været ude for. Desværre er den højtærede Finansminister ikke til Stede, ellers kunde der være Anledning til at sige adskiligt mere om den Ting.

Men samtidig med, at dette Misforhold mellem Kapital og Værdier virkede ugunstigt paa den her nævnte Maade, har den trufne Lovordning gennem Bestemmelserne om Præferenceaktiekapitalens Indløsning hindret Selskabet i paa normal Maade at udvide sin Kapital og gennem Opsparing at forøge sine Virkemidler. Spørgsmaalet om en Ændring har jo været fremme tidligere paa Selskabets Generalforsamlinger. Under Finanslovbehandlingen i Fjor tillod jeg mig i dette høje Ting at bringe Sagen paa Bane — jeg havde i 1933 været mit Partis Ordfører i Sagen — og at henstille, at man i det Omfang, det skønnedes rimeligt og forsvarligt, imødekom Selskabets Ønsker.

Det Forslag, der her foreligger, er Resultatet af Forhandlinger mellem Selskabet og Handelsministeriet. Der kan altid være visse Betæneligheder ved en Opskrivning af Værdier, men naar Hensyn tages til den, som jeg allerede har nævnt, meget skrappe Nedskæring i 1933, og til hele den mellemliggende Udvikling, kan jeg ikke se nogen Hindring for, at man foretager en Opskrivning inden for de her givne Rammer. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tiltræde dette, og ligeledes kan jeg tiltræde de foreslaede Ændringer angaaende Kapitalforholdene. Jeg tror, det er rigtigt, som det fremhæves i Selskabets Henvendelse til Handelsministeriet, at disse Ændringer gennemføres, og at Grundlaget for Virksomheden fæstnes netop nu, inden der sker nogen Ændring i Konjunkturerne. Vi ved jo med Sikkerhed og af dyrekøbt Erfaring, at før eller senere sker der saadanne Skift. Selskabets Historie gennem de mange Aar, hvori det har bestaaet, bærer Vidnesbyrd om, at det gentagende har været ude for Ændringer, stærke Omskiftelser, og saa gælder det om i Tide at være indstillet paa at møde de ændrede Vilkaar.